

както: Пишѹ, рабѡтаешь; вмѣсто: ѡзъ пишѹ.
тъ рабѡтаешь. Въ третьо-то лице подлежаще-то ся отпуска тога, кога-то е извѣстно отпонапрежь.

§ 76. Предложеніе-то може да е *просто* и *сложно*.

Просто кога состои отъ едно подлежаще и едно сказуемо, какко: ѡзъ ѣсмь чело-вѣкъ.

Сложно кога состои отъ нѣколко подлежащи или сказуемы; както: предложеніе то: Пѣтръ ѡ Пѡвелъ прїидѡша, има двѣ подлежащи и едно сказуемо. Предложеніе-то: ѡнї прїидѡша ѡ видѣша. има едно подлежаще и двѣ сказуемы; а предложеніе-то: Бѡгъ ѣсть всемогѹщъ, вездѣсѹщъ ѡ премѹдръ, има три сказуемы и едно подлежаще.

§ 77. Камъ подлежаще-то и сказуемо-то могатъ да ся прибавать и други слова или за да опредѣлятъ или, или за да допълнать главны-те части на предложеніе-то, сирѣчь подлежаще-то и сказуемо-то. Въ пьрвый-а случай прибавены-те слова ся именоватъ опредѣлительны, а во вторый-а допълнительны. За поясненіе нека представимъ нѣколко примѣры.